

איגרת ראש אגף כוח האדם ליום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה ויום העצמאות תשפ"ה

בגן ה' הכאב העצום והזין, אצלי זה מלא קצב הפוך והזין.
בה ים שטח, אני לזכר ימך!

כמפקד לא פעם, חששתי ממפגש טעון עם משפחות שכולות,
לא רק בימי זיכרון, גם 'בימים רגילים' בהלוויות ובאזכרות.
היום ברבות השנים, אני מרגיש צורך לשתף רבים,
בשיעור חשוב שקיבלתי מהן לחיים.
אל תחששו, זו לא חייבת להיות שיחה, אפשר להיות עמוך בכאבן, בשתיקה.
התייצבו לצד המשפחות, עמדו לצידן דומם,
הן יודעות שאנחנו לא יכולים להחזיר אותם,
הן רק רוצות, שנשמע, שנדע, שנדבר עליהם ביחידה ושנזכור אותם.
למילים הנאמרות וכן לאלו הנשתקות, יש ריח, יש צליל וקצב ופעימות,
יש להן טעם, וגוון, ולעיתים הן צורבות, מעוררות תחושות ומחשבות.

היום היגאלם - היום אמתן לזכרים - היום אמתן לנתיבים.
לזכור, לאזור אומץ ולהתייצב יחד לצד הכאב של כל העם הזה.
לזכור, את אלו שיצאו עמנו לקרב ולא שבו, ולהם אין מי ידמה ומי ישווה.
לזכור, שהכאב לא יעבור לעולם, והזמן, הוא לא מרפה ולא מרפא.
לזכור, את צריבתו של הכישלון הנורא ביום ההוא בשמחת תורה.
לזכור, את הנופלים בעת שירותם ובמילוי תפקידם, את העוז, ההקרבה והגבורה.
לזכור, לומר תודה על הזכות הכבירה להילחם לצידו של דור מופלא.
לזכור, את החובה להיות ראויים להם ובכל יום לחדש את השבועה.
לזכור, את שיברון הלב הגובר ואת הבית שבווער.
לזכור, את הכאב הנורא שהוא חד ומפלח בכל שנה הרבה יותר.
לזכור, את צדקת הדרך, ולהתחייב, שמה שהיה, לא יהיה יותר.
לזכור, שיותר מכל דבר אחר, כל עוד לא השבנו את חטופינו, אנחנו לא שלמים, אנחנו עם חסר!
ביום הזה אני נתקף געגוע עז, לדמותם, לחיתוך דיבורם, לחיוכם,
ומדליק נר לזיכרון לדרכם ומורשתם.
אחיי ורעיי, מפקדות ומפקדים, לוחמות ולוחמים, עובדות ועובדים,
נמשיך למענם, עד הניצחון,
מאוחדים,
ברעות לוחמים ואחוות אחים.

אכס

אלוף דדו בר גליפא
ראש אגף כוח האדם

אייר התשפ"ה
אפריל 2025